

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, nar. X., bytom K., zastúpený advokátom JUDr. T., M., proti žalovanému: **J.**, nar. X., bytom H., zastúpený advokátom JUDr. D., H., o zaplatenie 875 682,60 Sk s prísl., na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. januára 2008 č.k. 1 Cob 90/2007-102, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. januára 2008 č.k. 1 Cob 90/2007-102 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Svidníku rozsudkom zo dňa 13. augusta 2007 č.k. 5 Cb 1/2007-83 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 875 682,60 Sk s príslušenstvom titulom uplatnenia poddlžníckej žaloby, zamietol z dôvodu premlčania nároku na námietku premlčania žalovaného, keď mal za to, že trojročná premlčacia lehota začala plynúť skončením činnosti dlžníčky z mája 1999 a uplynula v júni 1992. Žalobca si pohľadávku na súde uplatnil dňa 26.5.2006, t.j. po lehote.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietol, že premlčacia lehota v prípade bezdôvodného obohatenia je 10 rokov a preto nemôže byť jeho nárok premlčaný. Taktiež poukázal na to, že premlčacia lehota prestáva plynúť pretože hlavná dlžníčka bola právoplatne odsúdená.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď sa stotožnil s názorom vyjadreným v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom konania je poddlžnícka žaloba

podaná podľa § 109 ods. 1 Exekučného poriadku (zák.č.233/1995 Z.z.). Aktívnu legitimitáciu získava oprávnený v deň nasledujúci potom, čo bol dlžníkovi doručený exekučný príkaz na vyplatenie splatnej pohľadávky, ak k vyplateniu nedošlo v rámci exekúcie. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie dlžníkovi (žalovanému) exekučný príkaz exekútorom na vyplatenie splatnej pohľadávky žalobcovi a v spise sa nachádza len upovedomenie o začatí exekúcie oprávneného (žalobcu) proti povinnej D.. Ďalej uviedol, že všeobecná trojročná premlčacia lehota začína plynúť deň nasledujúci po splatnosti pôžičky, v konaní nebolo zistené, kedy mala byť pôžička splatná a táto dôkazová povinnosť je na ťarchu žalobcu. Dlžníčka prestala vykonávať činnosť poskytovania pôžičiek 31.5.1999 začatím trestného stíhania a preto odvolací súd dospel k záveru, že premlčacia doba začala plynúť dňom 1.6.1999. Ide o plnenie zo zmluvy o pôžičke, preto nie je možné aplikovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení a behu premlčacej lehoty v prípade získania bezdôvodného obohatenia.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť, oslobodiť žalobcu od súdnych poplatkov a prideliť právneho zástupcu. Doplnením dovolania právnym zástupcom žalobcu zo dňa 14.4.2008 prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ust. § 236 ods. 1, § 237 písm. f) a § 240 ods. 1 O.s.p. V dovolaní uviedol, že k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím, ktoré nemusí mať len povahu procesného rozhodnutia. Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil ohľadne premlčania nároku a existencie dlhu žalovaného a z tohto dôvodu sa nezaoberal ďalšími podstatnými skutočnosťami, neumožnil žalobcovi bez náležitého správneho odôvodnenia svojho rozhodnutia v plnom rozsahu reagovať a realizovať svoje práva na uplatňovaní pohľadávky v konaní. Ďalej uviedol, že odvolací súd bez tohto, aby sa podrobne oboznámil s obsahom exekučného spisu JUDr. A. Ex 1004/2002BB, Ex 7/02 a trestného spisu Krajského súdu v Košiciach 1 T 22/01, ktorý ako dôkaz navrhoval vykonať žalobca, konštatoval, že žalobca nepreukázal aktívnu legitimitáciu na podanie poddlžníckej žaloby a poskytnutia finančných prostriedkov hlavnej dlžníčky poddlžníkovi. Namietol, že záver súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu po plynutí premlčacej lehoty od 31.5.1999 je právne absolútne neprijateľný, keď tento je potrebný vykladať v súlade s ust. § 563 Obč. zák.

Žalovaný navrhol odvolanie žalobcu odmietnuť a uviedol, že v priebehu konania bolo žalobcovi umožnené realizovať všetky jeho zákonné procesné práva a preto prípustnosť dovolania nie je daná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 238 O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. f/ § 237 O.s.p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom nesprávnym rozhodnutím súdu prvého a druhého stupňa vo veci samej, keď tieto podľa dovolateľa nesprávne právne posúdili premlčanie uplatnenej pohľadávky a návrh žalobcu na zaplatenie 875 682,60 Sk s príslušenstvom súd prvého stupňa zamietol na námietku premlčania a po preskúmaní odvolania proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

V zmysle citovaného ust. § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p. neboli splnené zákonom stanovené podmienky prípustnosti podaného dovolania, keď napadnutými rozhodnutiami súdov prvého a druhého stupňa bolo vo veci rozhodnuté konečným spôsobom, nepripúšťajúcim proti týmto podanie osobitného opravného prostriedku proti právoplatným rozhodnutiam súdov a to dovolania. Pri skúmaní uvedeného dôvodu podania dovolania, odňatia možnosti konať pred súdom, dovolací súd zistil, že ani tento dôvod nebol uplatnený v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p., nakoľko nenastala situácia, ktorá by bránila v konaní na súde prvého stupňa a v odvolacom konaní žalobcovi uplatňovať všetky zákonom stanovené procesné návrhy a úkony k uplatneniu jeho

práva a ktoré by znemožňovali prístup žalobcu k spravodlivému konaniu a rozhodnutiu vo veci. Procesný postup súdov v oboch stupňoch prebiehal v zmysle právnej úpravy Občianskeho právneho poriadku a umožňoval žalobcovi zúčastniť sa alebo byť informovaný a vyzvaný na všetkých úkonoch prvostupňového a odvolacieho súdu. Zo skutočnosti nepreukázania oprávnenosti svojho nároku, ktorá viedla k neúspechu žalobcu v konaní vo veci samej, nemožno bez ďalšieho vyvodzovať odňatie možnosti účastníka konať pred súdom. Postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, nebola odňatá možnosť konať žalobcovi pred súdom a preto v danej veci nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca dovolaním napadol také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože účelne vynaložené trovy v dovolacom konaní žalovanému nevznikli žiadne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. júla 2008

**JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu**

